

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ח סִיּוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי פּוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַזְכָּרָה

וּבְיוֹם הַפְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בְּשַׁבְּעַתֵיכֶם, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ (בַּמִּדְבָּר כ"ח):

א "וְאֵת הָעֲרֵבִים צְוִיתִי לְכַלְקֶלֶךְ" (מְלָכִים-א י"ז) – זֶה בְּחִינַת צְדָקָה. כִּי בְּתַחֲלָה כְּשִׁמְתַחֲלִין לְהִתְנַדֵּב לְצְדָקָה, אֲזִי צְרִיכִין לְשַׁבֵּר אֶת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְהַפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת, וְזֶהוּ עֵקֶר עֲבוּדַת הַצְּדָקָה. כִּי מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן בְּטַבְּעוֹ וְנוֹתֵן צְדָקָה מִחַמַּת רַחֲמָנוּת שֶׁבְטַבְּעוֹ, אֵין זֶה עֲבוּדָה, כִּי יֵשׁ גַּם כֹּמָה חִיּוֹת שֶׁהֵם רַחֲמָנִים בְּטַבְּעָם, רַק עֵקֶר הָעֲבוּדָה – לְשַׁבֵּר הָאֲכֹזְרִיּוֹת לְהַפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת. וְזֶה בְּחִינַת: "וְאֵת הָעֲרֵבִים צְוִיתִי לְכַלְקֶלֶךְ" כִּי הָעוֹרֵב הוּא בְּטַבְּעוֹ אֲכֹזֵרִי, וְנִתְהַפֵּךְ לְרַחֲמָנוּת לְכַלְכֵּל אֶת אֱלֹהֵינוּ. כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִין בְּצְדָקָה כַּנ"ל. וְכָל הַנְּדִיבֵי לֵב, כָּל מִי שֶׁהוּא נִדְבָן, צָרִיךְ לִילֵךְ וּלְעֹבֵר בְּתַחֲלָה דֶּרֶךְ בְּחִינַת זו, בְּחִינַת: "וְאֵת הָעֲרֵבִים" הַנ"ל. דִּהְיִינוּ שֶׁבְּתַחֲלָה צְרִיכִים לְשַׁבֵּר הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, מֵה שְׂיֵשׁ לָהֶם אֲכֹזְרִיּוֹת בְּתַחֲלָה, לְהַפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת, לְהִתְנַדֵּב לְצְדָקָה כַּנ"ל:

ב וּבְחִינַת זו, דִּהְיִינוּ הִתְחַלַּת הַצְּדָקָה הִיא קִשָּׁה וְכִבְדָּה מְאֹד. כִּי כָּל הָעֲבוּדוֹת וְכָל הַתְּשׁוּבוֹת, כָּל מֵה שְׂרוּצִין לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֲבֹדָה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, כֹּמָה קָלִין שֶׁל אֲזִי וְאֲבוֹי וְכֹמָה גְּנִיחוֹת וְכֹמָה כְּפִילוֹת וְכֹמָה הַטָּיוֹת (הֵינּוּ תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת שֶׁעוֹשִׂין יֵרָאִי ה' בְּעֲבוּדָתָם) צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת קִדְּם שֶׁעוֹשִׂין אֵיזָה עֲבֹדָה.

הַתְּחֵלֶת הַצְּדָקָה הִיא קִשָּׁה וְכִבְדָּה מְאֹד, כִּי הִיא בְּחִינַת הַתְּחֵלָה
 שֶׁל כָּל הַהַתְּחֵלוֹת כַּנִּלְוֵי:

ג אֵד: הַתּוֹעֵלֶת שֶׁל הַצְּדָקָה גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַצְּדָקָה מוֹעֵלֶת
 תָּמִיד, כִּי צָרְכֵי הַגּוֹף הֵם רַבִּים מְאֹד, וְאַפְלוּ הַהֶכְרָחִיּוֹת
 הֵם רַבִּים וְגְדוּלִים מְאֹד: אֲכִילָה וְשִׁתִּיה וּמְלָבוּשִׁים וְדִירוֹת,
 שְׂיִכּוּלֵי לְבַלּוֹת יָמָיו וְשָׁנָיו אֲפְלוּ עַל הַהֶכְרָחִיּוֹת לְבַד, וְהֵם מוֹנְעִין
 אֶת הָאָדָם מְאֹד מֵעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא, וְאַף־עַל־פִּי שְׁגִם הֵם בְּעֶצְמוֹן הֵם
 גַּם כֵּן עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, כִּי הֵם בְּחִינַת אֲתֵּירוֹתָא דְלִתְתָּא,
 כִּי 'בְּעִבְדָּא דְלִתְתָּא אֲתֵּיר לְעֵלְא' (זוהר פ' לך לך עז: פו: ועוד במקומות
 רבים מזוה"ק). כִּי עַל־יְדֵי כָּל עֲסָקִים וּמְלָאכּוֹת שְׁעוֹשִׂין בְּנֵי אָדָם,
 עַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ הַצִּיּוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּלָאכָה לְמַעַלָּה
 בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וּמֵבִיא חַיּוֹת וְהָאָרֶז לְאוֹתוֹ הַצִּיּוֹר שֶׁל אוֹתוֹ
 הַמְּלָאכָה שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁלֹמְעָלָה, שֶׁהוּא מְכֻוֹן כְּנֶגֶד אוֹתוֹ
 הָעֵסֶק וְהַמְּלָאכָה, שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי עַל־יְדֵי
 הָעֲסָקִים וְהַמְּלָאכּוֹת שְׁעוֹשִׂים, נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי־זֶה בְּחִינַת מְשֻׁכֵּן.

כ כִּי כָּל הַמְּלָאכּוֹת כְּלוּלִים בְּל"ט מְלָאכּוֹת שֶׁהֵם אֲבוֹת מְלָאכּוֹת,
 'אֲבוֹת מְכָל דְּאִיפָּא תּוֹלְדוֹת' (בְּבֵא־קָמָא ב.), כִּי כָּל מִינֵי
 מְלָאכּוֹת וְעֲסָקִים שְׁעוֹשִׂין, כָּלָם כְּלוּלִים בְּל"ט מְלָאכּוֹת שֶׁהֵם
 הָאֲבוֹת, וְהַשָּׂאָר הֵם תּוֹלְדוֹת. וְל"ט מְלָאכּוֹת הֵם כְּנֶגֶד מְלָאכּוֹת
 הַמְּשֻׁכֵּן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה (שִׁפְת מ"ט:): 'אֲבוֹת
 מְלָאכּוֹת אַרְבָּעִים חֹסֵר אַחַת – כְּנֶגֶד מִי, כְּנֶגֶד מְלָאכּוֹת הַמְּשֻׁכֵּן'.
 וְצִיּוֹרָא דְּמְשֻׁכָּנָא כְּצִיּוֹרָא דְּעִבְדָּא דְּבְרֵאשִׁית' (תְּקוּנֵי־זוֹהַר דָּף יב
 בְּהַקְדָּמָה), וְהָאָדָם עוֹשֶׂה הַמְּלָאכָה, וְצִיּוֹרָא דְּגוֹפָא כְּצִיּוֹרָא
 דְּמְשֻׁכָּנָא' (בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנִים שָׁם). נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הָאָדָם שְׁעוֹשֶׂה
 הַמְּלָאכָה וְהָעֵסֶק, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת מְשֻׁכֵּן, כְּשֶׁעוֹשֶׂה

עֲלֵינוּ, אֲבָל אִם הָיָה מִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ הַחֶסֶד, לֹא הָיִינוּ צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כָּלֵל, וְאִזִּי הָיָה נִתְקָיִים: "כִּי אַתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ", כִּי אִין צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כָּלֵל, כְּשֹׁפֵעַ חֶסֶדוֹ כִּנְ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ואת העורבים צויתי - ד

א עקר עבודת הצדקה היא לשבר האכזריות שלו להפכו לרחמנות להתנדב לצדקה. כי מי שהוא רחמן בטבעו ונותן צדקה מחמת רחמנות שבטבעו אין זה עבודה. על כן כל הנדיבי לב שרוצים לקיים מצות צדקה כראוי צריכין לילך ולעבר בהתחלה דרך בחינה זאת. והינו שבתחלה צריכין לשבר האכזריות שלהם שבטבעם להפכו לרחמנות לתן צדקה, כי זה עקר עבודת הצדקה כנ"ל. ועל ידי זה נתהפך גם רגז השם יתברך לרצון:

ב כל המצוות ומעשים טובים וכל עבודת השם הם בחינת הולדה. כי עקר תולדותיהם של צדיקים הם מעשים טובים. וכמו שהיולדת קדם הולדה צריכה לסבל כמה חבלים וצירים ולצעק כמה קלין של אה ואבוי וכו' כמו כן ממש בעבודת השם כשרוצה לעבד איזה עבודה או תשובה, בהכרח שיהיה לו כמה יגיעות. וצריך לצעק כמה קלין של אה ואבוי וכמה גניחות וכמה כפילות וכמה הטיות וכו' ובפרט בהתחלה שאז קשה מאד, כי כל התחלות קשות. ואז צריכין ביותר כמה קלין וכמה גניחות וכו' קדם שמתחילין איזהו התחלה. וגם אחר כך לאחר התחלה גם כן אינו בא בנקל עבודת השם וצריכין כמה יגיעות וכמה תנועות כנ"ל קדם שזוכין לעשות איזה עבדא שיהיה לה הדור אף התחלה קשה מאד כנ"ל. על כן אל יבהלוך רעיוניך על כל

מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כִּי בְהִכָּרְח לְסִבֵּל הַכֹּל כִּנְ"ל. וְלִפּוּם צַעֲרָא אַגְרָא:

סֵדֶר יְפֵי מַוְהַרְנֵ"ת הַיְפֵי:

עַח אַחַר שְׁנַכְנַסְתִּי לְפָה בַּיּוֹם שֶׁלְאַחֲרָיו הָיְתָה שְׂרָפָה עוֹד פֶּעַם שְׁלִישִׁית בְּנַעֲמִירוֹב גַּם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הָיְתָה שְׂרָפָה בְּטוֹלְטָשִׁין וּבְסָמוּךְ אַחַר כֵּךְ הָיְתָה שְׂרָפָה גְדוֹלָה בְּבִרְדִיטְשׁוֹב וּבְשֶׁאֲרֵי קַהֲלוֹת וּכְבָר הוֹדִיעַ זֹאת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּהַתּוֹרָה בְּרֵאשִׁית לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל (לְקוּיֵי תַנְיָנָא ס"ז), שְׁמִבְאָר שָׁם שְׁכַאֲשֶׁר נִסְתַּלַּק הָרֵאשׁ בֵּית וְכו' שֶׁהֵם צְדִיקֵי אֲמַת בָּאִים שְׂרָפוֹת חַם וְשָׁלוֹם וְכו' עַיֵן שָׁם:

עַט גַּם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁנַכְנַסְתִּי לְפָה בְּרִסְלָב בְּעָרֵב נְתַאכְסֵן אִישׁ אֶחָד מִרְחוֹק (מִמְדִינַת קִיר"ה דְּוִוִין) בְּבֵית שְׁהֵיִתִי יוֹשֵׁב בּוֹ אָז, וְהָאִישׁ הַזֶּה נָסַע עִם אִשְׁתּוֹ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לוֹ קֶצֶת הַכְּרוֹת עִמִּי, וְזֶה הָיְתָה סְבָה גְדוֹלָה אַחֲרֵי כֵךְ, שֶׁאִסַּע לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הָיִיתִי אוֹרַח אֶצֶל זֶה הָאִישׁ וְקִבְּלָנִי בְּכָבוֹד גְּדוֹל מְהֵרָב רַבּוֹ מִעֲשֵׂי ה': פ וְהֵנָּה אַחַר כֵּךְ הָיִיתִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבוֹא לִי יְדִיעָה מִמְּאֵהֶלֹב שְׁכָבָר קָנוּ נִיר שָׁם כִּדִּי שֶׁאִסַּע לְשָׁם לְעִסְק בְּהַדְפָּסָה כִּי אַחֲרֵי הַשְׂרָפָה חָזְרוּ וְהִשְׁתַּטְּחוּ הַמְּנִיעוֹת נִגְדָנוּ בְּלִי שְׁעוֹר עַד שֶׁהָיָה רְחוֹק בְּעֵינַי רַבִּי נִפְתָּלִי שֶׁאִעְסַק בְּזֶה עֵתָה אַחֲרֵי שְׁנַת־פְּזוּרָנוּ כָּל כֵּךְ, וְהִרְבֵּה מְעוֹת מִהַתְּדַפָּסָה הָיָה שְׁקוּעַ בְּיַד אַחֲרִים, גַּם אֲנִכִּי הָיִיתִי אָז נֶעַ וְנָד מְאֹד אֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חִזַּק דַּעְתִּי לְעִסְק בְּזֶה, וְהָיִיתִי מְצַפֶּה עַל יְדִיעָה מִמְּאֵהֶלֹב כִּנְ"ל וְנִתְעַכֵּב כִּמְהָ שְׁבוּעוֹת אַחֲרֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וּבְתוֹךְ כֵּךְ הָיִינוּ בְּאוּמִין עַל עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ

תַּמּוּז

אַחֲרֵי שֶׁבָּאתִי בְּסָמוּךְ הַגִּיעַ הַיְדִיעָה שְׁכָבָר הַגִּיעַ הַנִּיר לְמְאֵהֶלֹב וְתַכְף זְרִזְתִּי עֲצָמִי וְנִסְעֵתִי לְשָׁם מִיָּד וּבָאתִי לְשָׁם וְלֹא מְצַאתִי אֶת

בְּעַל הַמִּדְּפִים בְּעֲצָמוֹ בְּבֵיתוֹ וְעוֹד הָיוּ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת מִחֲמַת
מָמוֹן וְכוּ' וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָם נִפְלְאוֹתָיו וְרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים עֲזָרָנִי
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת עַד שֶׁנִּמְרַתִּי בְּקִיץ הַזֶּה כָּל הַדְּפָסֶת סֵפֶר לְקוּמֵי
מוֹהַר"ן תְּנִינָא וְכוּ' וְסֵפֶר הָאֱלֹף־בֵּית וְהַקְצוֹר וְהַבְּאֵתִים בְּשִׁלְמוֹת
לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ אוֹמִיִן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹן אַחֲרֵי הַסֵּתֶלְקוֹתָיו
רַבִּים רָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלִזוּ עַד הִנָּה עֲזָרוֹנוֹ רַחֲמֵיךָ נוֹדָה לָהּ
חֶסֶדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם:

פֶּא כָּל הַנֶּ"ל עָבַר בְּשָׁנַת תַּקַּע"א שֶׁהִיא שָׁנָה רִאשׁוֹנָה אַחֲרֵי
הַסֵּתֶלְקוֹתָיו אַחֲרֵי כֵּן הִגִּיעַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל שָׁנַת תַּקַּע"ב וְזֶה הָיָה
רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹן שְׁאַחֲרֵי הַסֵּתֶלְקוֹתָיו וּבְעֲצָם נִפְלְאוֹתָיו עֲזָרָנִי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנַת־קַבְּצָנוּ יַחַד לְאוֹמִיִן עַל רֹאשׁ־הַשָּׁנָה וּמֵאֲזוּ וְעַד
הִנָּה נִתְּוִסַּף בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כַּמָּה נִפְשׁוֹת שֶׁבְּחָרוּ בַּחַיִּים וּבָאוּ גַם
כֵּן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וּלְהַתְּפִיל עַמָּנוּ יַחַד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעֲצָם מֵעֲלַת הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין כָּאֵן מְקוֹמוֹ וּמְבֹאֵר קְצַת בְּמָקוֹם אַחֲרֵי (חַיֵּי מוֹהַר"ן
תַּגִּיתוּ):

סֵדֶר לְקוּמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

לג על־יְדֵי שְׁעוּמָדִים אֲצֵל הַצַּדִּיק בְּשָׁעָה שְׁדוּרָשׁ בְּרַבִּים, עַל יְדֵי זֶה
זוֹכִין לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְהַכְנִיעַ הָרָשָׁעִים וְכָל הַמוֹנְעִים (שם כ).
לד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצַּדִּיקִים כְּחוּט הַשְּׁעָרָה,
וּכְשֶׁפּוֹגְמִין כְּחוּט הַשְּׁעָרָה אֵין כַּח בִּידָם לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה (שם).
לה אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל וְהִיא כְּלָלוּת
הַקָּדוּשָׁה, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקֵי אֲמֶת, כִּי כָּל עֶקֶר
אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכִין הֵם לְהַדוּר. אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּקַרֵּב
לְצַדִּיקֵי אֲמֶת כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת. כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מוֹנְעִים

וּמִתְנַגְדִים וְאֵינָם מְנִיחִים לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת. וְכֵן עָקֵר כֹּחָם הוּא רַק עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. עַל כֵּן בְּהִכָּרַח שִׁיחִיהָ לְהֶאָדָם עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה לְעֵמֵד נֶגֶד עֲזוֹתָם הָרָע, וְיִהְיֶה מִצָּחוֹ חֲזָק לְעֵמֶת מִצָּחָם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְכַנֵּם אֶל הַקִּדְשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת גָּדוֹל. וְלָבוֹא לְעֲזוֹת הַזֶּה הוּא עַל יְדֵי שְׂמֻחָה שֶׁהִיא עָקֵר הָעֲזוֹת וְהַהִתְחַזְקוֹת לְבַל יִתְבַּיֵּשׁ וְיִתְבַּטֵּל כָּל מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, רַק יִהְיֶה עַז כְּנֵמֵר נֶגְדָם (שם כב).

זו עַל־יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת וְהַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת נִצּוֹל מִתְאַוֹת מְמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה חֲשֵׁךְ מִיִּתָּה וְכוּ'. וְאֵזִי נִצּוֹל מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא שֶׁהִיא דְאֲגוֹת וְטִרְדוֹת הַמְמוֹן וְהַפְּרָנְסָה שֶׁמְבַלָּה יְמֵי חַיֵּי רַב בְּנֵי אָדָם, וְזוֹכָה לְשְׂמֻחָה וְלַהֲיוֹת שְׂמִיחַ בְּחֵלְקוֹ, וּמֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים (וְעֵין מְמוֹן אֹת יג יד). וְכֵן לְהַפְּדָ כְּשֶׁחֹלֵק חָם וְשָׁלוֹם עַל הַצְדִּיק אֵזִי נוֹפֵל לְתַאֲוֹת מְמוֹן בְּיוֹתֵר וְהוּא מְלֵא מְרִירוֹת בְּיוֹתֵר תְּמִיד, עַד שֶׁהַמְמוֹן וְהַפְּרָנְסָה מְבַלָּה יְמֵי חַיָּו. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִנָּצֵל מְרִירוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם שֶׁהִיא מְרִירוֹת דְאֲגוֹת הַמְמוֹן וְהַפְּרָנְסָה כִּי אִם עַל יְדֵי כַח הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא שׁוֹמֵר הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת (שם כג).

סֵדֶר סְפָרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

אַחֲר־כֵּךְ הָיוּ הוֹלְכִים אֶצֶל יַעֲר עָב מְאֹד (הֵינּוּ שֶׁהָאֵילָנוֹת הֵם רְצוּפִים וְתַכּוּפִים מְאֹד זֶה אֶצֶל זֶה) וְהָלְכוּ וְתָעוּ שְׁתֵּי בְּהֵמוֹת מִהַבְּהֵמוֹת שֶׁל זֶה הַבֵּן שֶׁנַּעֲשָׂה רוּעָה אֶצֶל הַסּוֹחֵר כַּנִּ"ל וְצָעַק עָלָיו הַסּוֹחֵר, וְהָלַךְ אַחֲרֵיהֶם לְתַפְסָם, וְהֵם בָּרְחוּ יוֹתֵר וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וּמִחֲמַת שֶׁהֵיִעַר הָיָה רְצוּף וְעָב, תִּכְף כְּשֶׁנִּכְנַם לְתוֹךְ הַיַּעַר לֹא רָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְנִתְעַלְּמוּ מֵעֵינֵי הַחֲבָרִים שֶׁלּוֹ מִיד וְהוּא הָיָה הוֹלֵךְ וְרוֹדֵף אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, וְהֵם בּוֹרְחִים וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם הַרְבֵּה עַד שֶׁבָּא לְתוֹךְ עָבִי

היָעַר וְנָתַיִשׁב: בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ אָמוּת כִּי אִם אָשׁוּב בְּלִי הַבְּהִמוֹת־
אָמוּת עַל יַדֵּי הַסּוֹחֵר כִּי הָיָה נִדְמָה לוֹ, מִחֲמַת פֶּחַד שֶׁהָיָה לוֹ מִן
הַסּוֹחֵר, שְׂיָמִית אוֹתוֹ כְּשִׁיָּשׁוּב בְּלִי הַבְּהִמוֹת וְאִם אֶהְיָה כְּאִן־גַּם
כֵּן אָמוּת עַל יַדֵּי חַיּוֹת שְׂבִיעֵי־עַר וְלָמָּה לִּי לָשׁוּב אֶל הַסּוֹחֵר? כִּי אֵיךְ
אוּכַל לָבוֹא אֵלָיו בְּלִי הַבְּהִמוֹת, כִּי הָיָה לוֹ פֶּחַד גָּדוֹל מִמֶּנּוּ וְהִלֵּךְ
וְרָדַף יוֹתֵר אַחֲרֵי הַבְּהִמוֹת, וְהֵם בּוֹרְחִים בְּתוֹךְ כָּךְ נַעֲשֶׂה לִילָה
וְדָבָר כְּזֶה עֲדִין לֹא עָבַר עָלָיו, שְׂיִצְטָרֵךְ לָלוֹן יְחִידִי בַלִּילָה בְּתוֹךְ
עָבִי הִיעַר כְּזֶה וְשָׁמַע קוֹל נְהִמַת הַחַיּוֹת שֶׁהוֹמִים כְּדַרְכָּם וְנָתַיִשׁב
בְּדַעְתּוֹ, וְעָלָה עַל אֵיזָה אֵילָן וְלָן שָׁם וְשָׁמַע קוֹל הַחַיּוֹת שֶׁשׁוֹאֲגִים
כְּדַרְכָּם בַּבֶּקֶר הַסְּתֵכֵל, וְרָאָה וְהִנֵּה הַבְּהִמוֹת עוֹמְדִים סְמוּכִים
אֶצְלוֹ! וְיָרַד מִן הָאֵילָן וְהִלֵּךְ לְתַפְסָם, וּבָרְחוּ לְהֵלֵךְ וְהִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם
יוֹתֵר, וּבָרְחוּ יוֹתֵר וְהָיוּ הַבְּהִמוֹת מוֹצְאִים שָׁם אֵיזָה עֲשָׂבִים וְעָמְדוֹ
לְרַעוֹת וְלֶאֱכֹל וְהָיָה הוֹלֵךְ לְתַפְסָם, וּבָרְחוּ וְכֵן הָיָה הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם
וְהֵם בּוֹרְחִים, הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם וְהֵם בּוֹרְחִים, עַד שֶׁבָּא בְּתוֹךְ עָבִי
הִיעַר מְאֹד, שֶׁהָיָה שָׁם חַיּוֹת שֶׁאֵינָם מִתִּירָאִים מֵאָדָם כָּלֵל, כִּי הֵם
רְחוּקִים מִן הַיָּשׁוּב וְשׁוֹב נַעֲשֶׂה לִילָה וְשָׁמַע קוֹל נְהִמַת הַחַיּוֹת
וְנָתַירָא מְאֹד וַיִּירָא וְהִנֵּה עוֹמֵד שָׁם אֵילָן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְעָלָה עַל
אוֹתוֹ הָאֵילָן בְּבוֹאוֹ עַל הָאֵילָן, וַיִּירָא וְהִנֵּה שׁוֹכֵב שָׁם בֶּן אָדָם,
וְנָתַירָא אֵךְ אַף עַל פִּי כֵן הָיָה לוֹ לְנַחֲמָה־מֵאַחַר שֶׁמָּצָא כְּאִן בֶּן
אָדָם וְשָׁאֵלוֹ זֶה אֶת זֶה: "מִי אַתָּה, בֶּן אָדָם" "מִי אַתָּה, בֶּן אָדָם
מֵאֵין בָּאתָ לְכָאן" וְלֹא הָיָה רְצוֹנוֹ לְסַפֵּר לוֹ מַה שֶׁעָבַר עָלָיו וְהִשִּׁיב
לוֹ: עַל יַדֵּי הַבְּהִמוֹת שֶׁהֵייתִי רוֹעֵה בְּהִמוֹת, וְתָעוּ שְׂתִי בְּהִמוֹת
לְכָאן, וְעַל יַדֵּי זֶה בָּאתִי לְכָאן כִּנֵּ"ל וְשָׁאֵל הוּא אֶת הָאָדָם שֶׁמָּצָא
שָׁם עַל הָאֵילָן: מֵאֵין בָּאתָ אֶתָּה לְכָאן? הִשִּׁיב לוֹ: אֲנִי בָאתִי לְכָאן
עַל יַדֵּי הַסּוֹס שֶׁהֵייתִי רוֹכֵב עַל הַסּוֹס, וְעָמְדָתִי לְפוֹשׁ, וְהִלֵּךְ הַסּוֹס

שמחוסרת צידה: (ט) יוני שובך ויוני עלייה וצפרים שקננו בטפוחים (פי' כלי חרס הבנויים בכותלים לקנן בהם העופות) אסור לצודן לפיכך אין זימון מועיל להם והני מילי בגדולים אבל בקטנים שאינם מפריחים מותר לצודן אבל זימון צריכים: (י) כיצד הוא הזימון אומר זה וזה אני נוטל למחר ואין צריך לנענעם אבל באומר מכאן אני נוטל למחר לא סגי: (יא) אם זימן כל השובך ואינו צריך אלא לזוג אינו מועיל: הגה ואם הוא אפשר שיצטרך כל השובך יכול להזמין כל השובך ולמחר נוטל מה שצריך (רבינו ירוחם והגהות אשר"י פ"ק דביצה): (יב) זימן שנים ומצא שלשה או זימן שחורים ולבנים בקינים המובדלים במחיצה ומצא שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים אסורין אלא א"כ מכירן: (יג) זימן שלשה ומצא שנים מותרים ואפילו היו מקושרים ביחד מנתחי מהדדי (כ"י): (יד) זימן בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורים ואם אין סביבותיהם קן אחר הרי אלו מותרים והני מילי במדדין אבל אם הם מפריחין אסורים ואפילו יש קן אחר בתוך נ' אמה אם הוא בקרן זוית שאינו יכול לראותו מקן זה כיון שאינם מפריחין אלא מדדין משום דכל היכא דמדדה ולא הדר חזי לקניה לא מדדה (ואם הזמין תוך הקן ומצא על פתח הקן מותרים) (א"ז): (טו) אינו יהודי שהביא דורון לישראל ביו"ט בני יונה קטנים משובכות שיש לו בעיר כיון שאין צריכים צידה מותרים: (טז) השוחט בהמה ביו"ט טוב לו שלא יבדוק עד שיפשיט שאם תמצא טריפה לא יהא רשאי להפשיטה: (יז) אם נמצאת טריפה אסור לטלטלה אבל מותר למוכרה לנכרי כדרך שהתירו מכירה לישראל שלא ישקול ולא יזכיר סכום דמים ואם אינו מאמינו יקה ממנו משכון:

פְּסֻלַת כָּלֵל, בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֹבֶת שְׁקָרִים וְהַבָּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִמָּקוֹם אַחֵר חֵם וְשָׁלוֹם וְאַזְכָּה לְזִכֹּר תָּמִיד הַיָּטִב בְּהַקִּיצִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁתִּזְכְּנִי לְרֹאוֹת וְלִשְׁמַע בְּחֵלוֹם וּתְחִזְקֵנִי בִּירְאָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד וַיְהִיו כָּל חֵלוֹמוֹתַי מִיֹּשְׁבִים עָלַי לְטוֹבָה:

קטז: וּבִכֵּן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שִׁיְהִיו כָּל הַמַּאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת שֶׁלָּנוּ מֵאֲכָלִים מְבַרְרִים צָחִים וְזָכִים בְּלִי שׁוּם סִיג וּפְסֻלַת כָּלֵל וְלֹא יִתְעַרֵב בְּאֲכִילָתֵנוּ שׁוּם תַּעֲרֹבוֹת מֵאֲחִיזַת הַיִּשְׁדִּים כָּלֵל וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְעֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְחִזֵּק אֶת הַמִּלְאָךְ וְתַעֲזֹר לָנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְנִתְגַּבֵּר וְנִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז וְכֹחַ וְגִבּוּרָה לְהִיּוֹת אִךְ שְׂמִחַת תָּמִיד וְתִהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה וּבְקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה, וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ וְשִׂתֵּה בְּלֵב טוֹב יֵינְךָ כִּי כָּבֵד רָצָה הָאֱלֹקִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ" עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּהָ לְחִזֵּק אֶת הַמִּלְאָךְ, וְיִתְחִזְקוּ הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים בְּכֹחַ גְּדוּלַת עַל יְדֵי תִקְוַת שְׂמִחָתֵנוּ וַיִּמְשִׁיכוּ לָנוּ שִׁפְעַת טוֹבָה וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה מְבַרְרִים בְּלִי שׁוּם אֲחִיזַת הַסְּטָרָא אַחֲרָא כָּלֵל וְלֹא יִתְּנוּ לְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַיִּשְׁדִּים לִינֵק מִהַשְּׁפַע הַנִּמְשָׁכַת לָנוּ כָּלֵל, וְלֹא תִתְעַכֵּב הַשְּׁפַע אֲצִלָּם כָּלֵל רַק דֶּרֶךְ מַעֲבָר לְבַד וְלֹא יֵינְקוּ מִהַשְּׁפַע רַק כִּדֵי חֵיוֹתָם בְּצִמְצוּם גְּדוּלַת וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֵיךָ כָּל הַשְּׁפַע לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יִשְׁלֹטוּ בָּהּ יְדֵי זָרִים וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּבְשִׂמְחָתֵנוּ לֹא יִתְעַרֵב זָר וְתַעֲזְרֵנוּ בְּכָל עֵת לְהִתְחִזֵּק תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְּדוּלָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי הַשְּׂמִחָה לְהִנָּצֵל מִטְּמֵאת קָרִי חֵם וְשָׁלוֹם הַבָּאָה עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם:

קיו: אָנָּה ה' מִלֵּא רַחֲמִים חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְּחַ

מֵלֵא יְשׁוּעוֹת וְהַצְלוֹת, מֵלֵא חֲמֵלָה וְחַנִּינָה מֵלֵא טוֹב "טוֹב ה' לְכֹל
 וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", שֶׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרִי מֵעַתָּה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי
 שְׁלֹא אֶחֱטָא עוֹד הַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִמְקָרָה לֵילָה, וְלֹא אֶחְרָהֵר בַּיּוֹם
 וְלֹא אָבֹא לְיַדֵּי טְמֵאָה בַּלַּיְלָה, "גַּם מִזִּדִּים חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ
 בִּי, אֲזִי אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב" זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד:

קכ: וְתַעֲזֹרֵנוּ לְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת חֹדֶשׁ נִיסָן, רֵאשׁ חֲדָשִׁים, עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְכֹשֶׁם שֶׁהוֹצֵאתָ בּוֹ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִגְּלוֹת מִצְרַיִם,
 עֲרוֹת הָאָרֶץ, שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תוֹשִׁיעֵנו
 וְתִגְאָלֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְכָל נַפֶּשׁ וְנַפְשׁ, מֵעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּצִּילֵנוּ כְּלָנוּ בְּכַח קְדוּשַׁת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה רֵאשׁ חֲדָשִׁים
 רֵאשׁוֹן הוּא לָנוּ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ נִיסָן הַקָּדוֹשׁ, גְּאֻלַּת
 וַיִּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ עַל יְדֵי זֶה לְגְאֻלַּת הַנַּפֶּשׁ בְּאֶמֶת,
 שֶׁתִּגְאָלֵנוּ וְתִפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִהַרְהָר מִבְּאֵר שַׁחַת מִטֵּיט הַיּוֹן וְתוֹצִיאֵנוּ
 מִמְּצוֹלוֹת יָם וְתִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלְלוֹת מְאֹד מִפָּגַם מְקָרָה לֵילָה
 חֶם וְשָׁלוֹם וְלֹא נִפְשַׁל בְּעֶזֶן זֶה לְעוֹלָם, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא בְּשׁוֹגֵג וְלֹא בְּמִזִּיד לֹא
 בְּאֵנָם וְלֹא בְּרָצוֹן:

קכא: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמֵל עָלֵינוּ, אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמֵל עַל עוֹלָלֵנוּ וְטִפְנוּ וְתַעֲזֹרֵנוּ לְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת
 וְשִׂמְחַת נִיסָן עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
 וְלִהְבִּיא תָּמִיד שְׂחוֹק וְשִׂמְחָה וְעִזּוֹ וְחֲדוּת בְּכָל הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים
 וַיְהִיָּה הוֹד וְהַדָּר לְפָנֵיהֶם עִזּוֹ וְחֲדוּת בְּמִקוֹמָם בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה כְּמוֹ
 בְּחֹדֶשׁ נִיסָן וְנִזְכָּה תָּמִיד לְהִתְחַזֵּק וְלִתְחַזֵּק וְלִתְחַזֵּק לְהַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים
 עַל־יְדֵי שִׂמְחָתֵנוּ וַיִּתְחַזְּקוּ הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים תָּמִיד בְּכָל עִזּוֹ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'עב"ר מ'והר'נ"ת ז'צ"ל "צדק צניח מ'קוה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'ק'ו'ן ר'כ'נ"ל"
ז'צ'מ'ר מ'והר'נ"ת ז'צ"ל "צדק צניח מ'קוה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'ק'ו'ן ר'כ'נ"ל"
ז'צ'מ'ר מ'והר'נ"ת ז'צ"ל "צדק צניח מ'קוה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'ק'ו'ן ר'כ'נ"ל"

וְתַעֲצוּמוֹת וַיִּבְטְלוּ כַח הַשְּׂדִים וְהַקְּלָפוֹת, וְלֹא יִתְּנוּ לָהֶם שׁוּם יְנִיקָה
מִהַשֶּׁפַע הַקְּדוּשָׁה הַיּוֹרֶדֶת לָנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְמַאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת
מְבַרְרִים, וְלִהְיוֹת עַל-יְדֵי-זֶה מְטַמְּאֵת מְקַרְה לִילָה חַם וְשָׁלוֹם,
וְלִהְיוֹת קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים תָּמִיד: